

«Γινόμαστε Βουλγαρία, που από 9, έμειναν 7 εκατομμύρια στην χώρα!»

Κόκκινο συναγερμό για το δημογραφικό χτυπάει ο Α. Λαυρέντζος προειδοποιώντας πως σε 20 χρόνια οι Έλληνες θα είναι λιγότεροι από 9 εκατομμύρια!

«Σε δύο-τρεις δεκαετίες θα είμαστε σε μία κατάσταση πλήρους δημογραφικής κατάρρευσης, θα έχουμε μία γερασμένη κοινωνία που θα φθίνει και δεν θα μπορούμε να έχουμε καν ασφαλιστικό σύστημα με τις συνθήκες αυτές» προειδοποιεί στην συνέντευξη του στον Alpha Radio ο Αναστάσιος Λαυρέντζος, συγγραφέας του βιβλίου «Σιωπηρή άλωση. Το δημογραφικό - μεταναστευτικό πρόβλημα της Ελλάδας»

Εξηγεί δε πως αρνητικό παράδειγμα για την Ελλάδα και προπομπές όσων έρχονται για την χώρα μας είναι «η Βουλγαρία, μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος που από μία χώρα 9 εκατομμυρίων που ήταν τότε, σήμερα είναι μία χώρα 7 εκατομμυρίων!» Τέλος τονίζει πως «δεν μπορούμε να αλλάξουμε άμεσα τα γεγονότα για τα επόμενα 10 χρόνια, θα πρέπει όμως να έχουμε μία πολιτική δημογραφική, ώστε να ανατάξουμε την κατάσταση σε ένα βάθος περισσότερων ετών».

Ένα πρώτο σχόλιο για την έρευνα του βιβλίου σας...

Αναφέρομαι στα δύο μεγάλα προβλήματα, το ένα είναι το δημογραφικό και το άλλο, παράλληλα με το δημογραφικό, είναι οι μεταναστευτικές εισροές που θα φτάσουν τις επόμενες δεκαετίες από περιο-

χές της Ασίας και της Αφρικής στην χώρα μας. Όλα αυτά τα δεδομένα δηλαδή που αλλάζουν με ραγδαίους ρυθμούς τη σύνθεση του ελληνικού πληθυσμού. Εντοπίζουμε βεβαίως με αυτή τώρα τη συζήτηση που κάνουμε το πρόβλημα στο ένα σκέλος που αφορά την δημογραφική κάθοδο του ελληνικού πληθυσμού, χρησιμοποιώ έναν πολύ ήπιο όρο, γιατί το σωστό θα ήταν να πούμε ότι έχουμε δημογραφική κατάρρευση! Γιατί περί τούτου πρόκειται. .

Πολλά είναι τα στοιχεία που δείχνουν αυτό, όχι μόνο οι κλασικές μετρήσεις, αλλά και οι διάφορες εκτιμήσεις των ειδικών για το ποσοι τελικά λόγω και της οικονομικής κρίσης αλλά και μιας κουλτούρας που έχει αναπτυχθεί στη χώρα μας, δεν θα κάνουν τη δική τους οικογένεια τα επόμενα χρόνια. Δεν ξέρω αν υπάρχουν επίσημες έρευνες για αυτό, πάντως θα έχει ενδιαφέρον μία

έρευνα να δούμε, αυτοί που τουλάχιστον είναι πάνω από 35 σε τι κατάσταση βρίσκονται σήμερα, ποια είναι η οικογενειακή τους κατάσταση ή αν έχουν δημιουργήσει κάτι δικό τους...

Μπορεί κανείς να μπει σε μία λεπτομερειακή συζήτηση, αλλά ίσως δεν θα έπρεπε να το κάνουμε αυτό. Η μεγάλη εικόνα είναι συγκεκριμένη, την έχουμε μπροστά μας και ξέρουμε πού πηγαίνουμε. Η μεγάλη εικόνα για να πάμε ακριβώς Στο κεντρικό σημείο προβλήματος, είναι η υπογεννητικότητα που χαρακτηρίζει τον ελληνικό πληθυσμό και θα το τονίσουμε γιατί πολλοί κάνουν αυτό το λάθος, ότι είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Η υπογεννητικότητα έχει εκδηλωθεί από τα μέσα της δεκαετίας του '80, το ελληνικό κοινοβούλιο την είχε λάβει υπόψη του ήδη τη δεκαετία του '90 και υποτίθεται ότι έχει εκπονήσει ένα πρόγραμμα για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, του δημογραφικού, τα αποτελέσματα ήταν βέβαια από μικρά έως μηδαμικά, το πρόβλημα αυτό συνεχίζει, καθώς πλέον έχει μετρήσει πάνω από τρεις δεκαετίες και επιτείνεται από τις συνθήκες που δημιουργεί η οικονομική κρίση. Για να το θέσουμε με μεγαλύτερη σαφήνεια, η Ελλάδα βρίσκεται σε μία κατάσταση, με αρνητικό το συνδυασμό, το φυσικό ισοζύγιο δηλαδή το ισοζύγιο γεννήσεων - θανάτων, και έχει και έχει αρνητικό και το μεταναστευτικό ισοζύγιο των Ελλήνων που φεύγουν κατά δεκάδες χιλιάδες στο εξωτερικό. Σε μία παρόμοια κατάσταση, γιατί έχουμε ανάλογο προηγούμενο, βρίσκεται το 1990 η Βουλγαρία, μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος, που από μία χώρα 9 εκατομμυρίων που ήταν τότε, σήμερα είναι μία χώρα 7 εκατομμυρίων. Και συνεχίζει ο κατήφορος δημογραφικά που ακολουθεί μία φθίνουσα πορεία με μία πρόβλεψη που κάνει επίσημα η Eurostat, αλλά και η αντίστοιχη Βουλγαρική υπηρεσία, ότι θα είναι κοντά στα 5,8 εκατομμύρια στο μέσον του αιώνα. Η Βουλγαρία λοιπόν είναι μία χώρα, και το τονίζω γιατί αποτελεί ένα είδος προειδοποίησης δραματικής, για την Ελλάδα- αποτελεί το παράδειγμα του τι θα συμβεί από δω και μπρος στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυ-

τή είναι η πορεία που περιγράφω, υπάρχουν και οι σχετικές μετρήσεις που κάνει η Eurostat με διάφορα μοντέλα που χρησιμοποιεί, και τα οποία μαζί με αυτή τη μεγάλη εικόνα μας λένε ότι και στις πλέον καλύτερες περιπτώσεις, γιατί εξετάζονται διάφορα σενάρια, ακόμη και στο αισιόδοξο σενάριο, ο ελληνικός πληθυσμός στο μέσον του αιώνα δεν θα ξεπερνάει τα 9 εκατομμύρια, εκ των οποίων τα 3 θα είναι άνω των 65. Όλοι μας ανταμειβόμαστε ότι σε ένα διάστημα που ιστορικά είναι ελάχιστο, είναι δηλαδή για να καταλάβουμε από τη δεκαετία του '80 μέχρι σήμερα άλλο τόσο, σε δύο-τρεις δεκαετίες θα είμαστε σε μία κατάσταση πλήρους δημογραφικής κατάρρευσης, τα προβλήματα τα οποία θα υπάρχουν για τον ελληνικό πληθυσμό θα είναι τεράστια, θα είναι μία γερασμένη κοινωνία που θα φθίνει. Ακόμα και αν δεν είχε χρεοκοπήσει οικονομικά, δεν μπορεί να έχει ένα σύστημα δημόσιας ασφάλισης και περίθαλψης, με αυτές τις συνθήκες.

Να πάμε στις προτάσεις, γιατί οι προτάσεις έχουν ενδιαφέρον, να δούμε εάν η κατάσταση είναι αναστρέψιμη ή αν ήδη όλα όσα περιγράψατε έχουν πάρει το δρόμο τους.

Θα σας απαντήσω σε αυτό το τελευταίο που λέτε, τα δημογραφικά φαινόμενα έχουν το χαρακτηριστικό να εξελίσσονται πάρα πολύ αργά, και δυστυχώς ό, τι προκαλείται είναι πολύ δύσκολο έως και αδύνατο να αναστραφεί. Αυτό μας υποχρεώνει να δούμε το πρόβλημα αυτό με τον χαρακτήρα του επείγοντος! Όσο χάνουμε χρόνο, τόσο παγιώνεται μία κατάσταση. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε άμεσα τα γεγονότα και τις εξελίξεις για τα επόμενα 10 χρόνια, θα πρέπει όμως να έχουμε μία πολιτική δημογραφική, με όσα μπορούμε, ώστε να ανατάξουμε την κατάσταση σε ένα βάθος περισσότερων ετών, δηλαδή να προσπαθήσουμε να γυρίσουμε το παχίδι σε ένα βάθος χρόνου. Το θέμα το οποίο λέμε είναι πάρα πολύ μεγάλο, πολλοί μπορεί να λένε ότι είναι σε μερικά χρόνια από τώρα, αλλά δεν θα πρέπει να το αγνοήσουμε, γιατί κάπως έτσι χρεοκόπησε και η χώρα οικονομικά.